

[Elisabeth Bruun Olesen]

i, men det er og bliver markedsføring under falsk varebetegnelse, når udgangen er en nedsat sats, der er så lav, som vi har talt om mange gange. Derfor kan det ikke siges for mange gange, at forslaget er og bliver et nedskærings- og besparelsesforslag; det bliver i alle tilfælde konsekvensen af det, ligegyldigt hvilke progressive tanker de radikale måtte have tænkt på et tidspunkt. Det er en fraseringsmekanisme, som vil smide de svageste grupper ud af arbejdsmarkedet, ud i en håbløshed, som vi også har hørt om, og det vil især være kvinderne, de ufaglærte og indvandrere, der ender i den håbløse situation.

Der mangler stadig væk enhver form for dokumentation for, at der overhovedet kan og vil blive oprettet det nødvendige antal uddannelsespladser, og der er ingen garanti for, at de, der har fået en uddannelse eller har været på kursus, vil få et job. Tværtimod har arbejdsministeriet beregnet, at halvdelen af de langtidsarbejdsløse vil fortsætte på den forlængende dagpengere, det vil sige, at man selv dér regner med, at de vil forblive arbejdsløse efter uddannelsens afslutning.

Undervisningsministeren har igen og igen gjort gældende, at det er især inden for det tekniske område, der skal uddannelser til. Ja men så har han sandelig en mere end særpræget måde at føre det ud i livet på. Han skærer nemlig ned på det område, der ifølge ham selv skal satses på. I 1984 blev der skåret ca. 12 mill. kr. ned på teknikeruddannelserne, og der bliver skåret yderligere 5 pct. ned i 1985, svarende til ca. 140 mill. kr. på samtlige erhvervsuddannelser. De sparede penge går lige ned i foret på undervisningsministeren, for det er kun 50 mill. kr., der er gået til udvidelse af antallet af uddannelser inden for undervisningsministerens regie.

Hvor mange handler dette så om? Det har der været mange forskellige tal om. Vi ved, at 35.000 langtidsarbejdsløse inden udgangen af 1985 skal påbegynde et uddannelsesstilbud, hvis de skal nå de 1½ år med en uddannelsesyndelse. Arbejdsministeriets tal viser nemlig, at 51.000 langtidsarbejdsløse i 1984 afsluttede et jobtilbud, og tidligere erfaringer – det er altså de tidligere erfaringer, der ligger til grund for disse tal – siger, at der faktisk vil være mindst 28.000, der ikke får de nødvendige 26 ugers arbejde bagefter; de skal altså have tilbud om uddannelse i løbet af 1985. Oven i dette skal de 10.000, der falder

ind under overgangsordningen, kunne vælge, om de vil have et jobtilbud eller en uddannelse. Men hvis den valgfrihed skal være reel, skal de jo have en uddannelsesplads. Det vil sige, at det alt i alt kommer til at dreje sig om utrolig mange. Jeg har nu valgt at lægge den beregning frem, som siger 35.000, men der er andre, der har nævnt endnu større tal.

Det, denne lovgivning i virkeligheden dybest set handler om, er, at man opløder rådighedsbegrebet efter afslutningen af første og eneste jobtilbud, og at de arbejdsløse på lige fod med alle andre uddannelsessøgende kan søge ind på en uddannelse, og bliver vedkommende så optaget – hvad der dog næppe er tænkeligt – indebærer ordningen, at man kan bevare sin dagpengere i 1½–2 år af uddannelsesforløbet.

Det vil VS gerne være med til; vi vil gerne være med til at bløde rådighedsbegrebet op; vi vil gerne være med til at sikre, at arbejdsløse kan uddanne sig på dagpenge på alle mulige tænkelige måder. Derfor har vi også stillet et forslag, der går ud på, at arbejdsløse selv kan vælge uddannelse og kursus og påbegynde dem straks, når man bliver arbejdsløs. Det er nemlig vigtigt, at uddannelsen eller kursus startes så tidligt som overhovedet muligt; går der for lang tid, kan den arbejdsløses selvtillid ligge på et meget lille sted.

Herefter vil jeg gå over til noget helt andet, nemlig de stramninger i rådighedsbegrebet, der faktisk er smuglet ind i lovforslagene. Arbejdsløse på 70 og 55 pct. skal nu være forpligtede til at overtage et rimeligt arbejde, hvor de i dag blot skal have et passende arbejde. Det vil sige, at en langtidsarbejdsløs faglært arbejder faktisk kan blive sat til ufaglært arbejde, ligesom reglerne skærpes for langtidsarbejdsløse, der uden fyldestgørende grund ophører med et jobtilbud. Han eller hun ville i dag få en karantæne og derefter være dagpengeberettiget igen, men nu får man en straf, der er yderligere hård, fordi et sådant menneske hverken skal kunne få uddannelsesyndelse eller iværksætterydelse.

Endelig har jeg nogle spørgsmål om noget, vi ikke har været så meget inde på, nemlig om de medlemmer, der kommer ned på 70 og 55 pct., vil have mulighed for at få supplerende kontanthjælp. Det står der i bemærkningerne at de vil have, men hvordan vil det blive administreret? Bistandsloven er en gummilov, og der står i den, at man ikke